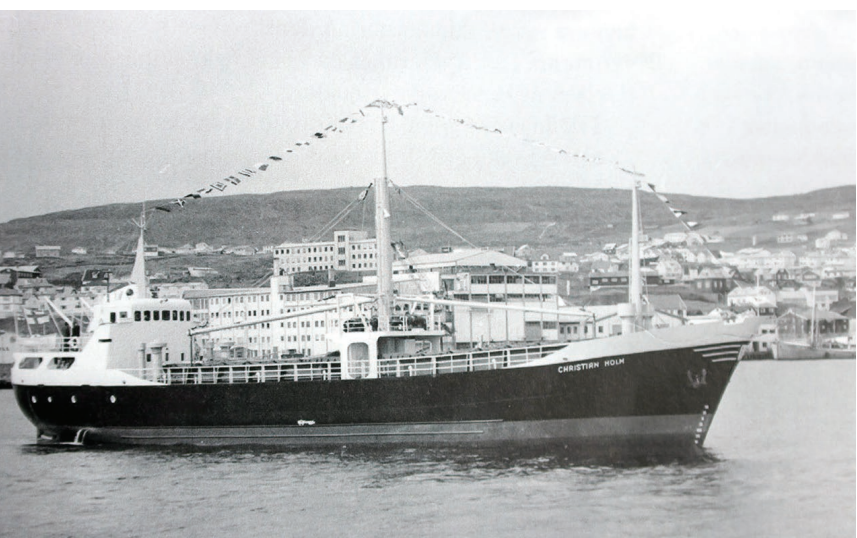

at verða eitt tvíggjað svør, sum rakti føroysku langfararskpini.

Tá ivaðust føroyingar um tað bar til hjá okkum at liva av tí, sum fekst á føroyska landgrunninum, sjálvt um markið var sett út á 200 fjóðringar.

Áðrenn fiskimarkið í 1977 var flutt út á 200 fjóðringar vóru fleiri onnur uppskot. Millum annað um at seta markið út á 70 fjóðringar.

Undan sjálvari seinastu útflytingini til 200 fjóðringar 1. januar 1977, sum allir flokkar á

tingið atkvøddu fyri, var roynt við einum sonevndum kassasáttmála, sum skuld verja fiskarstovnar.

Rýmdi við kinesiskum skipi

Ein onnur søga, sum kanska ikki fylti so nógv tá, var tá ið klaksvíkingurin Richard Jacobsen rýmdi við einum kinesiskum skipi úr Svøríki og sníkti sg í altjóða sjógv.

Talan var um ein farmaskip, sum eitt fakfelag hevð valt sær út at krevja meira lön til mann-

ingina. Hetta vildi skiparin ikki vátta og visti teimum til reiðaran, men har kom onki burturúr.

Skipið lá í Norrkøping í Svøríki i og skuldi lossa eina last av tøðum. Samstundis sum trupulleikar vóru við hýrunum, so gekk lossingin sera striltið.

So striltið at skiparin, Lítli Richard, eina náttina hevði gjørt sg kláran at rýma avstað við skipinum á nátt. Helvtin av manningini var farin heim, men hin helvtin bakkaði skiparan upp og teir hjálptu til, tá ið rýmast skuldi úr Norrkøping.

Tað eydnaðist eisini, men tá ið teir fóru út um seinasta molan, sóu teir, at havnaskrivstovan har boðaði onkrum frá, at teir vóru rýmdir.

Tað gekk bert ein lítill løta, so kom ein tollbátur eftir skipinum, men skiparin valdi at sigla víðari og ikki svara svenska bátinum.

Tað gekk eitt sindur hart á, men skipið slapp í altjóða sjógv og sníkti seg gjøgnum Eystur-

sjógvin og Stóra Belt uttan at verða steðgaðir.

Lítli Richard, sum var skipari, hevði í fleiri ár búð í Singapore.

Aðrar hendingar

Í sjeyti-árunum hendi ómetaliga nógv í Føroyum.

Miðslkeiðis í sjeyti-árunum fingur vit eina samgongu millum Fólkaflokkinn Tjóðveldisflokkinn og Javnaðarflokkinn.

Atli Dam var lögmaður. Hendan samgongan arbeiddi miðvíst við at flyta føroyska samfelagið inn í nútíðina, millum annað við at betra um samferðsluviðurskiptini.

Tað var tá danska ferjan Morttan Mols var keypt til Føroyar til Suðuroyarsiglingina og til uttanlandssigling. Skipið fekk navnið Smyril, men áðrenn skipið endaliga kom í flotan, var ómetaliga drúgt orðaskifti um tað.

Aðrar nýggjar ferjur komu eisini, men sjeyti-árinu eru

eisini minnilig, tí tað var tá vit fingur eitt útróðrarverkfall og Ráfiskagrunnin.

Alt hetta setti dām á tíðina og nógv av avgerðunum tá, røkka upp í okkara dagar.

Løgmansveitslan

Tað vóru sjálvandi trupulleikar, sum skuldu loysast í sjeyti-árunum, men talan var eisini um eina veitslu við framburði.

Óg bókstaviliga var ein tiltikin veitsla hildin hvørt einasta ár. Tað var lögmansveitslan, har lögmaður beyð allari politisku skipanini og embætisfólki í ball.

Veitslurnar vóru tiltiknar og nógv prát var millum fólk um hesar veitslur, har onki var spart og sum endaðu við bæði føroyskum og enskum dansi.

Tá ið sjeyti-árinu endaðu var eisini endi gjørdur á hesum veditslum.

Í bókini hjá Jógan Arge – Mín Krýnika 5 – eru bæði frásagnir og myndir frá hesum veitslum.